გათენებისას მერძევე მოვა

გათენებისას მერძევე მოვა,
□ას გაეღება პირველად კარი...
გაიშრიალებს ოთახში ყანა,
ოქროს ეჟვნებით წკრიალებს მტკვარი.

ვიცი, თბილისი ჰხვდება განთიადს,
ღრუბელს ჰკიდიათ იის ბუჩქები,
ვიცი, რა ცეცხლიც გულში ანთია
და მდიდარი ვარ დასაჩუქრებით.

ბიბინებს ქართლი ზურმუხტის ზღვათა,
მოფრიალებენ ტყემლის აფრები,
და ფიროსმანი დუქანში ჰხატავს
ჭიქა არაყზე ფრინველს გაფრენილს.

მიყვარს დილის ცა, ზღვა და ბალახი,
მიწა, მერცხლის ფრთით შემოხაზული
და სადღაც ერთი მცირე ქალაქი, –
ძველი საძირკვლით მიწას ჩასულიუ